

PIERWSZE CZYTANIE Iz 6, 1-2a. 3-8 Powołanie proroka
Czytanie z Księgi proroka Izajasza

W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana, siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafiny stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały». Od głosu tego, który wołał, zadrgały futryny drzwi, a świątynia napelniła się dymem. I powiedziałem: «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!». Wówczas przyleciał do mnie jeden z serafinów, trzymając w ręce węgiel, który kleszczami wziął z ołtarza. Dotknął nim ust moich i rzekł: «Oto dotknęło to twoich warg: twoja wina jest zmazana, zglądzony twój grzech». I usłyszałem głos Pana mówiącego: «Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?» Odpowiedziałem: «Oto ja, poślij mnie!». **Oto Słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY Ps 138 (137), 1-2a. 2bc-3. 4-5. 7c-8 (R.: por. 1c)

Refren: Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

Będę Cię słaWił, Panie, z całego serca, *
bo usłyszałaś słowa ust moich.

Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów, *
pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

I będę słaWił Twe imię za łaskę i wierność, *
bo ponad wszystko wywyższyłaś Twe imię i obietnicę.

Wysłuchałaś mnie, kiedy Cię wzywałem, *
pomnożyłaś moc mojej duszy.

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Tobie, Panie, *
gdy usłyszą słowa ust Twoich,

i będą opiewać drogi Pana: *

«Zaprawdę, chwała Pana jest wielka.»

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

Wybawia mnie Twoja prawica. *

Pan za mnie wszystkiego dokona.

Panie, Twa łaska trwa na wieki, *

nie porzucaj dzieła rąk Twoich.

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

DRUGIE CZYTANIE 1 Kor 15, 1-11 Świadećstwo Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa **Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian**

Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którą przyjęliście i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam rozkazałem. Chyba żebyście uwierzyli na próżno. Przekazałem wam na początku to, co przejąłem; że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie jako poronionemu płodowi. Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien zwać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży. Lecz za łaską Boga jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna; przeciwnie, pracowałem więcej od nich wszystkich, nie ja, co prawda, lecz łaska Boża ze mną. Tak więc czy to ja, czy inni, tak nauczamy i tak wyście uwierzyli. **Oto słowo Boże.**

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Mt 4, 19

Alleluja, alleluja, alleluja

Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA Łk 5, 1-11 Zostawili wszystko i poszli za Jezusem **Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Zdarzyło się raz, gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret, że zobaczył dwie łodzie, stojące przy brzegu, rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wypłynij na głębię i zarzućcie sieci na połów». A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, przez całą noc pracowaliśmy i niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współników w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podплыnęli i napełnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. Lecz Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim. **Oto słowo Pańskie.**

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>